

REUNION

ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO

2007

4

ROČNÍK XXXI.

Myšlenky rytíře

Jednoho dne jsem potkal rytíře, kterého jsem neznal. Byl vysoký, měl přímý a jasný pohled, plný síly a inteligence.

Působil dojmem upřímného, opravdového a spravedlivého člověka, vyzařovalo z něj štěstí a čestný charakter, právě tak, jako bychom si to přáli pro sebe samé a všechny naše spolubratry. Tázal jsem se ho na rytířské hodnoty a ctnosti a byl jsem udiven štěstím, které z něj vyzařovalo. Na to mi řekl následující slova

Nezapomeň, můj spolubratře, nezapomeň rytíři:

- že ke štěstí je třeba inteligence a ty ji máš,
- že žiješ ve světě, kde je lidem dáváno dle zásluh, a ty je máš,
- že štěstí chce být dobyto srdcem a ty ho máš,
- že vyžaduje toleranci, porozumění a lásku a ty je máš,
- že vyžaduje slzy a něhu a ty je máš,
- že vyžaduje nejprve dávat a to ty umíš,
- že nemá rádo sobectví ani nevědomost, a proto ho nalezneš,
- že nepřichází zvenku, ale ukrývá se uvnitř tebe samého a ty ho nalezneš.

(pokračování na str. 6)

MILITARY AND HOSPITALLER ORDER OF SAINT LAZARUS OF JERUSALEM
Under the High Protection of Monseigneur le Comte de Paris, Duc de France, Chef de la Maison Royale de France

MAGISTRAL DECREE
N° 07 / 03 / 20 / 05

In the name of God, the Virgin Mary, and Saint Lazarus

We, PRINCE CHARLES-PHILIPPE D'ORLÉANS, DUC D'ANJOU,
by the mercy of God and the grace of the Chapter General
49TH GRAND MASTER OF THE MILITARY AND HOSPITALLER ORDER OF
ST LAZARUS OF JERUSALEM HERE AND OVERSEAS, COMMANDER OF BOIGNY,
in conformity with the Constitutional Charter, Statutes and Customs of the Order
and with the approval of our Grand Magistracy, declare and decree the recognition of

***The International Non-Governmental Organization
Military and Hospitaller Order of Saint Lazarus of Jerusalem – Bohemia
also known as OSLJ-B***

In accordance with the decree Of the Ministry of the Interior of the Czech Republic
numbered VS-9323/SDR/1-2005 and dated 18 April 2006,
the said International NGO with its official seat in Prague
is the sole legitimate representative of the Order in the Czech Republic.

Wherefore we direct that all Knights and Officials of the said Order
take notice of these provisions and act according to them until it shall be otherwise decreed.

In testimony of which we have appended our signature and caused our seal to be affixed.
Given at our Grand Chancery in Schloss Rötteln, Germany, this twentieth day of March
in the year of Our Lord two thousand and seven, the fourth of our Magistracy.

GRAND CHANCELLOR

GRAND MASTER

Magistrální dekret č. 07/03/20/05,

kterým 49. velmistr Řádu J. K. V. princ Charles-Philippe d'Orléans, vévoda z Anjou, deklaruje fakt, že České velkopřevorství je výhradním reprezentantem Řádu sv. Lazara Jeruzalémského v České republice.

Členům Řádu pro inspiraci a zamyšlení – citát od Julesa Claretie:

„Každý člověk, který něco dělá, má proti sobě ty, kteří by chtěli dělat totéž, ty, kteří dělají přesný opak, a zvláště velkou armádu těch, kteří nedělají vůbec nic.“

Odvahu! neboť lidé, kteří nedělají nic, máme kolem sebe plno!!! Váš

princ Charles-Philippe d'Orléans, Duc d'Anjou, velmistr

Slovo na cestu

Milé sestry a bratři,

dalším svědkem Kristovým a patronem našeho Řádu je sv. Sofronius [Sophronius], jehož svátek si v církevním kalendáriu připomínáme 11. března. Pocházel z Damašku. V mládí se věnoval studiu filosofie. Vstoupil do kláštera sv. Sávy, později odešel do Alexandrie a pak do Říma. Stal se obhájcem pravověří a bojoval proti bludům monofyzitismu a monotheletismu. Z Říma se vrátil do Jeruzaléma, kde roku 614 zažil obsazení města Peršany a odnesení Kristova kříže. Dočkal se ale i druhého slavného povýšení sv. Kříže, když jej roku 629 získal císař Herakleios. V roce 634 byl zvolen jeruzalémským patriarchou a neprestal bojovat s bludaři.

Roku 636 byl Jeruzalém dobyt Saracény a Sofronius nesl velmi bolestně znesvěcení posvátných míst. Jeho působení na kalifa Omara mělo však pozitivní vliv a díky jeho diplomacii byl pryč Omar ke křesťanským zajatcům benevolentnější a pronásledování křesťanů se stalo mírnějším. Brzy po jednání s Omarem, 11. 3. 638, Sofronius zemřel. Tolik stručný životopis. Jak k nám promlouvá jeho odkaz dnes?

Nemusíme být obyvateli Svaté země, abychom cítili s těmi, kteří tam žijí. Ať jsou to židé, křesťané, nebo muslimové. Jeruzalém, „město pokoje“, stále není pokojným a bezpečným místem a jeho obyvatelé hledají cestu, jak k takovému soužití dospět. To není problém v první řadě politický, ale duchovní. Duchovní v tom smyslu, že máme všichni sobě navzájem, ať jsme z kteréhokoliv etnika, vyprošovat pokoj. Spolu se žalmistou chceme k tomuto městu volat: „Ať jsou v bezpečí, kdo tě milují!“ A jinde říká svatopisec: „... aby hlásali na Siónu Hospodinovo jméno, když se spolu sejdou národy...“ (Ž 102). Snad se nám zdá tento úryvek příliš idealistický, ale kdo nemá víru a vizi v budování ne pozemského, ale věčného Jeruzaléma, ten nemůže ani takto prosit, ani se přimlouvat za ty, kdo žijí dosud v Jeruzalému pozemském.

Sofronius žil v těžké době, viděno pozemsky. Nevymlouval se ani na „blbou náladu“, okupaci svatých míst a pokleslé mravy okolí, ale jednal ve prospěch svých bližních. I my se nemůžeme v našem velkopřevorství ospravedlňovat okolnostmi. Hledejme nejprve Boží spravedlnost a to ostatní nám bude přidáno.

**P. Gereon T. Biňovec, O. Praem, SCHLJ,
vikář duchovního převora**

Životní jubileum J. Em. Miloslava kardinála Vlka

Kardinál Miloslav Vlk oslavil 17. května 2007 významné životní jubileum. Za dar sedmdesáti pěti let jeho života jsme poděkovali při eucharistické slavnosti v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha. Slavnostní mše svatá, během níž přednesl homilii J. Em. Tomáš Špidlík, SI, se zúčastnila řádová delegace v pláštích, jejíž zástupci později popřáli otci kardinálovi pevné zdraví a hodně energie do dalších let.

Modlitba za našeho arcibiskupa

*Bože, pastýři a vládce všech věřících,
shlédni na svého služebníka Miloslava,
který se podle tvé vůle stal biskupem naší diecéze;
provázej ho svou milostí,
ať jako dobrý pastýř slovem i příkladem
ukazuje cestu těm, které jsi mu svěřil,
a spolu s nimi dosáhne věčného života.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.*

foto P. Antonín Forbelský

SLOVO VELKOPŘEVORA

Drazí spolubratři a spolusestry,

v tomto vydání Reunionu najdete dva další dokumenty, které ozřejmují legitimitu našeho velkopřevorství v Českých zemích.

Pakliže jste snad měli pochybnosti či nejasnosti ohledně situace kolem dr. Trefného, měli byste se seznámit se soudním rozhodnutím ze dne 7. 3. 2007, které jasně praví, že všechny kroky učiněné dr. Trefným a jeho skupinou, které byly provedeny od září roku 2005, jsou nezákonné. Toto soudní rozhodnutí vydané českým soudem dokazuje, že Trefný jednal a jedná jako „administrátor ČVP“ v rozporu s platnými právními normami a že lidé, kteří tajně a ve svůj prospěch změnili statuty, k tomu neměli ani morální, ani zákonnou pravomoc. Všechny jejich protiprávní aktivity byly prohlášeny za neplatné a zrušeny.

To, že se Trefný, Stejskal, Dostál, Němec a další odvážili podniknout takové protiprávní činy, prokazuje, jak zatvrzelí byli ve své stupidní víře, že se ČVP a Velká rada neohradí proti tak primitivní odplatě.

Jejich vyloučení z našeho velkopřevorství a následný vylučovací dekret z mezinárodního Řádu byl správným krokem, jak se zbavit nechtěných parazitů. Platnost jejich vyloučení byla navíc podepřena českým právním systémem.

České velkopřevorství a Velká rada si vyhrazuje morální a právní oprávnění podniknout jakékoli kroky k nápravě škod napáchaných těmito renegáty. Zažalujeme tyto jednotlivce v pravý čas dle našeho vlastního uvážení. Jim patří upozornění, že nezůstanou bez odplaty.

Jak jsem vám vysvětlil již dříve, bylo naší povinností konsolidovat pozici ČVP v České republice. Status NGO (mezinárodní nevládní organizace) nám již byl přiznán a řádně funguje. Naše perspektivy do budoucnosti jsou tak čím dál lepší. V uplynulých měsících jsme se s chev. Vankem sešli s několika kandidáty na postulat. Všichni kandidáti mají jak žádoucí křesťanský, tak i profesionální rozměr, který vyhovuje našim požadavkům pro posun tradičního řádu do jednadvacátého století. Kandidáti jsou jak mladí aktivní lidé, tak starší zkušení postulanti. Osobně ve mně zanechali velice kladný dojem. Na naší zářijové kapitule bude tedy přijato asi 10 nových členů. Někteří budou moci být přijati v září, většina se v září stane postulanti. Důkazem vzrůstající prestiže Řádu je také skutečnost, že kromě vysoce kvalitních členů se do Řádu opět začínají hlásit podivní zájemci, kteří si vyfabulovali svou příslušnost k prastarým šlechtickým rodům. I zde je nutno mnoho opatrnosti, přijímací proces postupuje s pomocí duchovních a genealogů pomalu a tak, abychom v Řádu měli pouze muže a ženy této cti hodné.

Velkopřevorství je vděčné za oficiální dekret OSLJ Int., který prokazuje, že jsme jedinými právoplatnými zástupci NGO v naší zemi, a tak završuje reorganizaci na novou právní strukturu. Tento dekret podepsaný velmistrem demonstruje důvěru celého Řádu v to, že naše velkopřevorství a všichni jeho členové budou i v budoucnu plnit své poslání.

Kéž všechny tyto události přinesou užitek chudým a potřebným, o něž máme povinnost pečovat.

Atavis et Armis

**Jan hrabě Dobrzenský z Dobrzenic
velkopřevor a předseda řádové vlády**

Druhé výročí zvolení Svatého Otce Benedikta XVI.

U příležitosti druhého výročí pontifikátu Svatého Otce Benedikta XVI. a zároveň jeho 80. narozenin se konala ve čtvrtek 19. dubna 2007 v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha slavná mše svatá. Hlavním celebrantem byl J. E. Mons. Diego Causero, apoštolský nuncius, homilii přednesl J. E. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup. Mše sv. se zúčastnila řádová delegace v pláštích.

foto P. Antonín Forbelský

Informace baillio Českého velkopřevorství

Velká rada 18. dubna 2007

Jednání proběhlo podle plánu jednání Velké rady ČVP na základě předem rozeslané pozvánky a programu. Po úvodní modlitbě přivítal J.E. velkopřevor přítomné a zahájil jednání Velké rady ČVP. Velká rada rozhodla o způsobu komunikace Vídeňské deklarace (byla již otisknuta v Reunionu č. 3 / 2007).

Dále byl projednán stav členů Českého velkopřevorství podle jednotlivých komend a bylo konstatováno, že naprostá většina členů zaplatila členské příspěvky na tento rok a také předala projev své vůle být nadále organizována v OSLJ-Bohemia jako mezinárodní nevládní organizaci. K datu konání Velké rady nebyl jasný status 3 členů, 47 stávajících členů stvrdilo svoji loajalitu Českému velkopřevorství. O plnou reaktivaci svého členství požádal P. Pavel Porochnavec z Lysé n. Labem – tuto skutečnost hodnotí Velká rada jako projev odhodlání dále pracovat na duchovních hodnotách v obrozeném velkopřevorství. Zároveň máme v současné době přibližně 12 nových kandidátů na členství v Řádu, z nichž někteří budou přijati v září, někteří nastupují své postulantské období.

Velká rada jednala o možnostech získávání finančních prostředků, včetně možnosti uvedení „donátorských“ aktivit, známých a užívaných v mezinárodním rozměru Řádu. Pravidla pro udělení donátorské insignie projedná Velká rada podle vypracovaného a předloženého návrhu. Mezi jiné možnosti patří také vyrazení pamětních medailí k 70. výročí znovuuvedení Řádu do Českých zemí (viz článek na jiném místě tohoto Reunionu). Prodejní cena zlaté bude 7000 Kč, stříbrné 5000 a bronzové 3000 Kč. Prodej bude určen členům ČVP, členům OSLJ a sběratelům. Medaile je v omezeném množství exemplářů vydávána jako unikátní upomínková a zároveň komerční ražba.

Velká rada přijala poděkování od Ing. Berdychové, ředitelky terapeutické komunity Magdaléna v Mníšku pod Brdy, za uspořádání křížové cesty konané společně s klienty této komunity. Odezvy byly skvělé. Jsme srdečně zváni do komunity po pouti na Skalce. Velká rada považuje další spolupráci s touto komunitou za velký přínos, děkuje chev. K. Kalinovi za prohlubování vztahů s touto komunitou a zároveň jej pověřuje koordinací dalších aktivit.

Velká rada rozhodla o partnerském zapojení ČVP do festivalu Musica Oecumenica a podpoře ve výši 10 000 Kč.

Velká rada 16. května 2007

Velká rada se v květnu nekonala pro vytíženost většiny jejích členů soukromě-pracovními záležitostmi. Členové VR plnili své povinnosti a sjednané úkoly ad hoc. Zároveň všichni členové VR obdrželi písemné přípravy na další jednání, zejména systém vydávání zpravodaje Reunion a zásady činnosti heraldicko-genealogické skupiny ČVP, zabývající se otázkami registrace erbů členů ČVP.

Generální kapitula 2007 – svolání

Na základě rozhodnutí J.E. velkopřevora a Velké rady svolávám v souladu s hl. IV., čl. 2, bod 2 stanov Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského – o.s. a hl. IV., čl. 22, bodu 5 stanov Řádu sv. Lazara Jeruzalémského – Bohemia – mezinárodní nevládní organizace jednání (Generální) kapituly Českého velkopřevorství na

sobotu 22. září 2007 do Mariánského centra duchovní obrody v Hejnicích.

Rezervujte si svůj čas od pátku do neděle. V rámci setkání bude probíhat vigilie, jednání kapituly, investitura a oslavy 70. výročí znovuuvedení Řádu do Českých zemí. Podrobný program bude distribuován všem členům ČVP s dostatečným předstihem.

Generální kapitula 2008 – informace

V souladu se ustanovením stejných bodů Stanov jako v předchozím článku zároveň oznamuji termín konání Generální kapituly pro r. 2008, která se uskuteční 19.–21. září 2008 na Velehradě.

Ondřej F. Vanke, KCLJ
Bailli a kancléř ČVP

Konec právních nejistot v Řádu

S velkou radostí a zadostiučiněním dovolujeme si oznámit, že dne 7. 3. 2007 Obvodní soudu pro Prahu 1 rozhodl rozsudkem č. j. 21 C 271/2005-35, který následně nabyl právní moci dne 12. 4. 2007, o žalobě spolubratří Hozy a Fraňka proti občanskému sdružení České velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského následovně:

Zrušují se usnesení „kapituly“ občanského sdružení Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského přijatá „kapitulou“ občanského sdružení Českého velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského dne 26. 9. 2005, a to následující usnesení :

1. Usnesení, kterým „kapitula“ schválila změnu stanov občanského sdružení v tom smyslu, že udělila hlasovací právo dámám.

2. Usnesení, kterým

a) „kapitula“ jednomyslně schválila dokument „Dopis všem“ shrnující stav v ČVP a v Řádu s tím, že tato kapitula je pokračováním kapitulního shromáždění z r. 2004, které nebylo ukončeno a nebylo možné přijmout usnesení pro neumožnění výkonu hlasovacích práv rytířů

b) „kapitula“ dále schválila dopis M. Čermínové určený řádové mezinárodní vládě a pověřila „administrátora“ jeho odesláním a současně i rozesláním všem členům ČVP.

3. Usnesení, kterým kapitula schválila zřízení funkce „administrátora“ a jednomyslně zvolila administrátorem doc. MUDr. Zdeňka Trefného, KCLJ, s tím, že touto volbou se jmenovaný jako „administrátor“ stal statutárním zástupcem občanského sdružení.

4. Usnesení, kterým

a) „kapitula“ shledala jako nezbytné schválit odpovídající změny stanov, a to nejen ve vztahu k funkci „administrátora“, ale i vůči výše zmíněnému stavu v ČVP b) „kapitula“ schválila komisi, která tyto změny formálně zpracuje a začlení do úplného znění stanov a podán návrh na registraci příslušnému orgánu státní správy MV ČR

c) „kapitula“ zmocnila k podání a podepsání návrhu změn stanov k MV ČR M. Šantina

5. Usnesení, kterým

a) „kapitula“ konstatovala, že úřad velkopřevora je uvolněn, funkci statutárního orgánu přebírá administrátor

b) „kapitula“ přijala doporučení „administrátorovi“ odvolat z funkce kancléře cfr. O. Vankeho a navrhuje jeho postavení před tribunál ČVP

c) „kapitula“ do funkce kancléře navrhla cfr. J. Štvána, současného vicekancléře s tím, že pokud tuto funkci jmenovaný nepřijme, pak kapitula navrhuje cfr. T. Kordače

d) „kapitula“ navrhla „administrátorovi“ obsadit i funkci „sekretáře“ Velké rady, a to cfr. Horáka s tím, že pokud tento nepřijme funkci, pak kapitula navrhuje cfr. F. Dostála.

6. Usnesení, kterým kapitula pověřila „administrátora“ a „praporečníka“ oznámit na shromáždění na Strahově dne 8. 10. 2005 nelegálnost shromáždění dle stanov ČVP a dále almužnici Hejčové uložila zákaz úhrad Velkou radou neschválených výdajů.

7. Usnesení, kterým „kapitula“ schválila termín příští „kapituly“ na 17. 12. 2005 s tím, že místo bude upřesněno.

Jak již shora uvedeno, rozsudek je pravomocný a vykonatelný. To ve svých důsledcích znamená, že tímto přelomovým rozsudkem završujícím naše dokonalé vítězství nad škůdci Řádu i po právní stránce, je ukončena právní nejistota do situace v Řádu úmyslně vnášená skupinou renegátů a jako infekce šířená i v jeho okolí.

Státní autoritou podložené a v důsledcích právně vynutitelné rozhodnutí soudu vnáší do poměrů v Řádu po letech zmatků právní jistotu: staví totiž na jisto, že kroky renegátů jsou právně neplatné, zrušuje je a staví renegáty mimo zákon. Věříme, že tak fanatičtí vyznavači pozitivistického právního principu pochopí, co to pro ně znamená!

Mimo jiné i to, že jejich dosavadní i jakékoli další výkřiky, osočování, pomluvy, ba i falešná a lživá policejní udání, k nimž se ve své touze po uchopení moci v Řádu neváhali snížit, jsou ode dne právní moci rozsudku již jen natolik závažná a relevantní jako partie kuliček, kterou v této pozdně jarní době mohou sobě jistě sehrát.

Ačkoli citovaný rozsudek zrušuje „jen“ závěry tzv. „kapituly“ ze dne 26. 9. 2005, je jasné, že stejně neplatné jsou jakékoli následující kroky a akty této skupinky po této „kapitule“ následující a z ní odvozující svoji „legitimitu“. Strašák v zelí, uťat srpem právní spravedlnosti u samé země, hroutí se k zemi celý a renegátům před jejich „tituly“, kterými se tak štědře sami obdarovali, jest připnuta předpona „Lží“...

Od chvíle právní moci rozsudku je pak zřejmé, že pokud renegáti někde vystupují v pláštích a s řádovými insigniemi, chovají se asi jako vyznavači air-softu v uniformách skutečných armád: jsou to jen kluci, kteří si hrají... Uvidíme, třeba teď, po výprasku, přestanou i zlobit. Není naší věcí, pokud si jiná organizace nebo jiná obedience Řádu, jimž napravo nalevo nadbíhají a podlézají všude, kde se to jen trochu zazelená, bude chtít jejich inkorporací znešvařit své řady.

S Pánem Bohem!

Důležité je, že jsme jim znemožnili šířit rozkol a náказu v řadách našich, a že jejich další záškodné a podkopné aktivity vůči Řádu jsou jednoznačně postaveny mimo zákon.

Slavíme, spolusestry a spolubratři, velké vítězství!

Atavis et armis!

JUDr. Pavel Kavinec, SBLJ

Zpráva o letošní svatojánské slavnosti

Svatý Jan Nepomucký je patronem nejen rodu Schwarzenbergů, jehož člen kníže Karel obnovil Řád svatého Lazara v Československé republice, ale i našeho velkopřevora J. E. Jana hraběte Dobrzenského z Dobrzenic. Dne 16. května již za soumraku se konaly u svatého Tomáše kláštera Augustiniánů na Malé Straně nejprve nešpory. K překvapení všech procesí vedl Jeho Eminence Miroslav kardinál Vlček osobně. Zpěv obstarala schola vedená primářem Eliášem, členem maltézského řádu. Další člen tohoto Řádu byl v řádovém rouchu. Účast pražských kněží byla letos menší než loni, kdy slavnost vedl J. E. apoštolský nuncius. Z naší Pražské komendy přišli pouze Beno Ge, Pavel Komínek a Vladimír Stibor v pláštích. Zpěv lidových písní během cesty vystřídali z malostranských mosteckých věží pozouněři, před svatojánskou sochou uprostřed mostu pak schola se svatojánskými litaniami. Na Vltavě chyběly lodě, socha svatého Jana vůbec nebyla ozdobena květy! O tempora, o mores! Byla již skoro tma, když jsme došli do kostela svatého Františka kláštera

Křížovníků s červenou hvězdou, fanfáry za velké účasti turistů hráli tamní hudebníci. V kostele se sloužila slavná Te Deum, váha obrovské barokní monstrance zřejmě Jeho Eminenci překvapila. Červená a zlatá roucha byla samozřejmě historická. Otec kardinál se poté rozloučil. Velmistr Křížovníků J. E. P. Jiří Kopejsko O. Cr. velmi srdečně pozval klérus, scholu, ministranty i nás na den předtím požehnanou loď Nepomuk na rautové občerstvení vysoké úrovně, včetně nápojů. Vyprávěl nám o restaurované motorové lodi ze 30. let s dvoutaktním motorem, stále funkčním, což je světový unikát. Zařízení je stylové, loď je prostorná a dobře vybavená. Mohla by posloužit i k řádovým či sponzorským projížďkám. Loď je totiž stará jako trvání našeho Řádu v Čechách. Musím přiznat, že jsme se dobře bavili a všem členům doporučujeme tuto pouť napřesrok.

V Praze, 5. 6. 2007

Vladimír Stibor, špitálník ČVP

Zpráva o činnosti Severočeské delegace od prosince 2006

Nelze říci, že jsme ve své práci výrazně postoupili. Neúspěšné se ukázalo úsilí navázat kontakty s organizátory Svatojakubské poutní cesty v Německu. Na české straně je Svatojakubská cesta zatím chápána a připravována jako turistická cesta a cyklostezka.

V charitativní činnosti nemáme dostatek prostředků, abychom se mohli samostatně zaměřit na větší projekt. Takto se pouze podílíme podle svých možností na podpoře Oblastní charity v Liberci, spravující dva domy. A to jak příspěvky, tak i poradenskou a organizační činností. O náš Řád projevil zájem i krajská radní pro sociální otázky MUDr. H. Králíčková, která se chce jako host účastnit některých našich akcí.

Úspěšnější jsme byli při propagaci Řádu na veřejnosti. Obrázek, časopis libereckých farností, uveřejnil dva články o Řádu. Redakční rada má zájem o další. Byli jsme požádáni, abychom svou publikační činnost rozšířili i do diecézního časopisu Zdislava. Pokračujeme společně s Českou křesťanskou akademií v přednáškové činnosti. O tu se nejvíce zasloužil náš postulát P. Michal Podzimek Th. D., který měl již dvě hojně navštívené přednášky a chystá pro zimní semestr další.

Ve svatém týdnu jsme společně s Univerzitou třetího věku uspořádali v kostele na předměstí Liberce koncert duchovní hudby prokládaný četbou evangelia. Byl to náš první pokus o takovou akci, organizovaný na poslední chvíli. I přesto měl koncert velmi pozitivní ohlas. Společně s vedoucí fakultního pěveckého sboru chystáme koncert pro dobu adventní. Předpokládáme, že po získaných zkušenostech, delší době pro přípravu a zejména propagaci bude účast ještě větší. Doufáme, že tím získáme i nějaké příspěvky pro Charitu.

Nejvýznamnější společné akce Severočeské delegace se opírají o naše duchovní centrum v Hejnicích. Toto významné poutní místo, které hostilo již vícekrát zasedání Biskupské konference, bylo letos první sobotu v květnu opět místem konání Mezinárodní poutě smíření. Poutě se zúčastnilo

několik set poutníků z Čech, Německa a Polska. Pouť byla tentokrát také ve znamení diecézních oslav 950. výročí založení kapituly v Litoměřicích.

V úvodní promluvě P. Miloš Raban jako hlavní organizátor poutě uvítal poutníky a jmenovitě čestné hosty. Těmi byli dva ministři vlády české republiky, J. J. Karel kníže Schwarzenberg a JUDr. Cyril Svoboda, Ph. D., dále primátor Liberce Ing. Jiří Kitner a představitel řádu sv. Lazara, tedy já s bratrem Uhrou.

Latinskou mši svatou s přímlyvami ve třech jazycích celebroidal biskup Mons. Pavel Posád spolu s představiteli kapituly, duchovními z Polska, Německa a libereckého i turnovského vikariátu. Tím byla účast naší delegace stoprocentní, protože kromě P. Rabana koncebroval i P. Podzimek. Bohoslužbu doprovázel pěvecký sbor od sv. Antonína z Liberce, mezi poutníky byli nenápadně rozmístěni i členové ministerské ochrany z Prahy a Liberce. Po skončení mše svaté jsme měli možnost vyslechnout ještě krásný zpěv Mariánské družiny z Polska.

Při obědě pro hosty v užší společnosti jsme měli větší možnost debatovat. Dr. C. Svoboda, který je dobrým přítelem P. Rabana, jevil velký zájem o lazariány. J. J. K. Schwanzenberg, který mé manželce říkal, že nesmí moc jíst, se rozzářil nad poutními koláči, a protože přítomné dámy byly střídmé, snědl skoro celou mísu. Prohlásil: „Poutní koláče jsou pokušením, kterému v klášteře nelze odolat, ale nepřináší to žádnou škodu“. O druhou mísu se s dr. Svobodou podělil autor těchto řádků. Mons. P. Posád mě požádal, abych pozdravoval bratra Vankeho a projevil spolu s generálním vikářem Mons. Havelkou zájem o Řád a slíbil podporu.

Ve smyslu jednání bratra baillioho s P. Rabanem byl pro plánované řádové duchovní setkání v příštím roce v Hejnicích zamluven termín od 21. do 23. března 2008.

Antonín Schauer, KLJ, Severočeská delegace

Myšlenky rytíře

Nezapomeň rytíři, říká mi dále:

- že život má své skutečnosti, které sny nemohou pokrývit,
- že dokonalost neexistuje,
- že je třeba chápat a snažit se být pochopen,
- že je třeba být spravedlivý, respektovat a bránit slabé,
- že nelze odsuzovat příliš rychle ani příliš brzy,
- že upřímné vztahy jsou složité a vzácné a jsou záležitostí srdce a důvěry,
- že pycha tomu brání a citlivost a dobrá vůle jsou k nim klíčem,
- že je třeba být silný ve správném okamžiku,
- že je třeba být něžný, když to srdce žádá,
- že je třeba vzdorovat hlupákům a nadutcům,
- že je třeba mít rád život, neboť je to nádherný dar v největším představení.

Nezapomeň rytíři, říká mi ještě:

- že je třeba života užívat, ale nikoliv zneužívat,
- že je nutné život respektovat, jinak se mstí,
- že je třeba ho objevovat duší, smysly a duchem,
- že je třeba pokračovat v učení a v rozvoji sama sebe,
- že je třeba být velkorysý, trpělivý a citlivý,
- že díky citlivosti se učí věci a objevuje se štěstí,
- že ambice jsou nezbytné, ale mohou být špatným rádcem,
- že je třeba nejprve poslouchat, ale máme také právo být vyslyšeni,
- že úsilí je přesně to, co potřebujeme,
- že je třeba být muži – opravdovými rytíři, a to není jednoduché,
- že kdybychom mohli žít náš život bez překonávání překážek,
byli bychom omezení a nešťastní,
nemohli bychom být tak silní, jak jsme,
nemohli bychom se nikdy realizovat.

Žij tedy svůj život beze strachu, postav se všem překážkám a prokaž, že je můžeš překonat díky sobě samému, řekl mi. Jsi rytíř, což zároveň znamená: bojovník, žalobce, obhájce, soudce, ošetřovatel, kněz, a Moudrý.

Ale nezapomeň také,

- že pokud se ti jednoho dne bude zdát život příliš tvrdý a nespravedlivý,
- pokud jeho břímě bude příliš těžké,
- pokud budeš smutný,
- pokud budeš chtít ulevit svému srdci,
- pokud budeš potřebovat radu,
- pokud budeš potřebovat pomoc, všichni tvoji spolubratři jsou stále zde.

Když jsme hovořili o těžkostech života, vyprávěl mi tento příběh:

„Byl jednou jeden spolubratr, který měl velmi vznětlivou povahu. Jeho rytíř mu dal sáček hřebíků a řekl mu, aby zatloukl jeden hřebík do ohrady zahrady pokaždé, když ztratí trpělivost nebo se s někým pohádá.

První den zatloukl do ohrady 37 hřebíků. Během dalších týdnů se naučil ovládat a počet hřebíků zatlučených do ohrady den po dni ubýval: přišel na to, že je snadnější se kontrolovat než zatloukat hřebíky.

Nakonec přišel den, kdy spolubratr nezatloukl do ohrady ani jeden hřebík. Šel tedy za svým rytířem a řekl mu, že ten den nezatloukl jediný hřebík.

Rytíř mu řekl, aby nyní odstraňoval z ohrady jeden hřebík za každý den, kdy neztratil trpělivost. Dny ubíhaly a konečně spolubratr mohl oznámit svému rytíři, že odstranil všechny hřebíky z ohrady.

Rytíř dovedl spolubratra k ohradě a řekl mu: „Můj milý spolubratře, vedl sis dobře, ale pohleď na všechny ty otvory v ohradě. Už nikdy nebude taková, jako bývala. Když se s někým pohádáš a řekneš mu něco ošklivého, zanecháš mu stejné zranění jako je jeden z těchto otvorů. Můžeš zarazit do člověka nůž a poté ho vytáhnout, ale zranění zůstane. Nezáleží na tom, kolikrát se omluvíš, poranění přetrvá. Slovní poranění ubližuje stejně jako poranění fyzické. Vystřelený šíp již nelze zastavit.“

Chraň si své spolubratry a přátele, neboť jsou jako drahé klenoty, které ti přinášejí úsměv a podporují tě. Jsou připraveni tě poslouchat, když to potřebuješ. Podporují tě a otvírají ti své srdce.

Ukaž svým spolubratrům a přátelům, jak moc je miluješ. Nedovol, aby malé nedorozumění poškodilo velké přátelství. Nesuď je skrze jejich výčitky. Jedno ze šťastných umění opravdového rytířství je vědět, komu svěřit tajemství.

- Dávej svým spolubratrům více, než očekávají, a dělej to s chutí,

- když říkáš „mám tě rád“, mysli to vážně,
- když říkáš „lituji“, dívej se druhému do očí,
- žasni nad zákony, které řídí věci a přírodu,
- neredukuj svůj život na jediný rozměr, jedinou myšlenku, jediný sen.

Nezapomeň, že víra, vítězství ducha a moudrosti nad hmotou závisí pouze na hmotě samé. Nepoškozuj své svědomí a svou svobodu, nezbavuj se zdravého rozumu a zdravého měřítka, nepodléhej nespravedlnosti.

Logika srdce je taková, že přináší dobro ostatním. Neposmívej se jejich snům, neboť to je způsob života a tvůj život by se mohl zhroutit. Nezapomeň nikdy na realitu citlivého světa.

Rytířský a špitální řád svatého Lazara Jeruzalémského, jeho historie a tvoji spolubratři ti dali všechny nástroje, které potřebuješ, abys poznal sám sebe i ostatní, abys objevoval víru a mýty a postupoval ke světlu. Světlo zářilo v temnotách, ale temnoty, svět, to nepoznaly: buď obezřetný, ale nespal se jako bláznivý motýl, neboť objevená pravda už není pravda.

Nezapomeň, můj rytíři: náš rytířský kříž je naše pevnost, náš průvodce, který nám dá svobodu, pokud ho budeme poslouchat, pokud ho pochopíme, neboť svoboda se platí. Být svobodný znamená spíše jednat než reagovat – rozhodnutí je na vás všech.

Takto se chová rytíř, a proto věřím v tyto řádky:

- jsme zde pro to, abychom dávali, a nikoliv dostávali,
- jsme zde pro to, abychom milovali, a nikoliv byli milováni,
- jsme zde pro to, abychom chápali, a nikoliv aby nám bylo nasloucháno,
- jsme zde pro to, abychom bojovali za, a nikoliv bojovali proti.

Říká mi tedy: „Vím, že to všechno je těžké! Proto po tobě v budoucnosti žádám pouze jedinou věc. Buď odvážný a neměj strach to všechno uskutečňovat... Buď dobrým rytířem!“

Naše diskuze se chýlila ke konci, a tak jsem zavřel oči. Poslouchal jsem ho velmi pozorně, oči zavřené, a obdivoval jsem tu hlubokou víru, moudrost, sílu a krásu. Když jsem se otočil, rytíř zmizel...

Ptal jsem se tedy sám sebe, zda tento rytíř a spolubratr opravdu existoval, a pokud ne, zda vůbec někdy bude existovat...

Z francouzského originálu Pensées d'un Chevalier (www.oslj.org) přeložili a upravili Zuzana a Ondřej Vanke

Jan Florian

(II. část)

Vysoce zajímavý je pak dopis J. Suchánka z 25. května 1971. Píše v něm, že k šedesátinám našeho velkopřevora (míněn Karel kn. Schwarzenberg) má být zhotoven a předán nový kompletní armorial všech členů ČVP. Z toho důvodu vyzývá Jana Floriana, aby si zvolil osobní znak s řádovým křížem. Pokud si znak nezvolí, zůstane u jeho jména štít prázdný. Dále uvádí, že armorial bude později rozmnožen v počtu potřebném pro zbývajících členy. Svoje rozhodnutí o volbě znaku má zaslat Jan Florian řádovému heroldu dr. Z. M. Zengerovi.

V dopise z 13. ledna 1972 pak Jiří Suchánek informuje, že armorial byl velkopřevorovi při příležitosti jeho šedesátin předán a brzy budou zhotoveny další exempláře.

Zvláště významný pro Jana Floriana je potom krátký dopis Jiřího Suchánka z 12. listopadu 1973: *“Milý pane spolubratře a příteli, s potěšením Vám sděluji, že na náš návrh byl jste Velkým magisteriem našeho řádu jmenován rytířem z milosti velmistra (chevalier de dévotion) a to dnem 20. září 1973 pod registračním číslem 3642. Podáváje Vám tuto zprávu současně poznamenávám, že příslušný dekret je u mne k Vaší dispozici a při Vaší návštěvě Prahy Vám jej osobně předám. Převor ad interim Jiří Suchánek.”*

V září téhož roku potom píše Jiří Suchánek, že v rámci ČVP došlo nedávno k jisté reorganizaci, vyvolané danými politickými poměry. Pro západní Evropu a Ameriku byla zřízena delegace tohoto velkopřevorství, která sdružuje všechny členy v exilu a vedením této delegace je pověřen kancléř Jiří Weyr, t. č. v USA, který má ve Vídni navázat kontakt s velkopřevorem. Kromě toho zůstává ve vlasti troska pod řízením zástupného převora, jehož dosavadní oprávnění, udělená ještě za velmistra Františka Bourbonského, jsou současným pařížským vedením potvrzena.

Ze dne 17. prosince 1973 se zachoval dopis, ve kterém Jiří Suchánek sděluje Janu Florianovi zprávu o svém jmenování členem komise nesoucí název Maintenance de Notre Dam de Mont Carmel. (Zde se zřejmě jedná o připomínku historického spojení lazariánů s řádem téhož jména ze 17. století. Činnost komise však dále není zmiňována.). Naopak velmi zajímavá je prosba *“... o pokus navázat spojení se slovenskou Nitrou, konkrétně s městským archívem nebo tamní pobočkou památkové péče.”* Jiří Suchánek hledal *“objektivní informace o leproserii a kostele sv. Lazara, který tam podle zprávy z Francie býval. Patrně tento hospital podléhal komendě v Ostrihomi.”*

Faktické přijetí Jana Floriana za člena Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského se však uskutečnilo v roce 1973, kdy akt pasování na rytíře za oddanost provedl v domě Jana Floriana ve Staré Říši J. E. dr. Guy Coutant de Saisseval za přítomnosti tehdejšího generálního vizitátora řádu Edmunda svob. pána von Hammera. Při tomto aktu byl pro investuru rytíře použit plášť jednoho ze zakládajících členů ČVP Václava J. rytíře Bartoně z Dobenína, a náhrdelní kříž ČVP (zlacený kříž od fy. Kárnat a Kyselý, Praha), dědictví po dr. J. Durychovi. Ostatně tento kříž se později stal důvodem k vydírání Jana Floriana Evženem Chroustem.

Další dopis od Jiřího Suchánka v rodinném archivu Florianových pochází z r. 1975. Autor se v něm zmiňuje o zvláštní přízni, které se dostalo jemu osobně, ale vlastně celému ČVP od *“velmistra zasláním obrazu s věnováním a díky za věrnost. Je výsledkem nejen těch pěti let vězení, ale díky za práci na domácí půdě.”* Dále v dopise autor zmiňuje jako jeden z restaurátorských počinů Jana Floriana práci na kostele sv. Vojtěcha v Praze.

Dopis ze dne 6. května 1977 je psán latinsky a je gratulací manželům Florianovým k narození dcery. Podepsáni jsou vedle dcery Marie Jiří a Zdenka Suchánkovi.

Poslední dopis z korespondence s Jiřím Suchánkem je datován v den sv. Jiří roku 1979. V něm se Jiří Suchánek svěřuje s pokračujícími zdravotními potížemi po své sedmdesátce. Píše o těžké chřipce, zápalu plic, hypertenzi a neúměrně dlouho se vlekcoucím ischiasu, který jej na dva měsíce upoutal na lůžko. Celkově v dopise působí Jiří Suchánek dojmem člověka, který cítí blížící se konec. Nicméně se zmiňuje v souvislosti s činností ČVP o změně ve funkci almužníka, kterou napříště převzal br. Miroslav Řehoř.

Dr. Jiří Suchánek, převor ČVP ad interim, básník a publicista ještě téhož roku 1979 zemřel.

Z osobních i rodinných setkání s Janem Florianem a později rodiny Florianových s manželi Suchánkovými se zachovala v rodinném archivu Florianových i řada fotografií, včetně portrétní fotografie Jana Floriana od J. Sudka. Tyto kontakty však přerušil zásah StB a vykonstruovaný politický proces v roce 1958 se špičkami našeho Řádu, kde podle svědectví účastníků i svědků v procesu vzal na sebe zavrženíhodnou jidášskou roli Evžen Chroust. Ten Chroust, který byl poté aktivním konfidentem StB a který se díky přízni Ing. J. Kočího po jeho návratu z emigrace po r. 1989 úspěšně vetřel do našich řad a přispěl k rozkolu, jehož důsledky dodnes bolestně pociťujeme.

V uvedeném procesu byli tehdy lazariáni označeni za klerofašisty a prokurátor žádal jejich příkladné potrestání. Na jeho konci však padly našťastí, díky částečnému politickému uvolnění po smrti Stalina a Gottwalda i díky svědeckému vystoupení našeho největšího faleristy Václava Měřičky před soudem, poměrně nízké tresty odnětí svobody. Nízké, srovnáme-li tento proces s procesem s Miladou Horákovou či s představiteli církve a řeholních řádů koncem čtyřicátých a počátkem padesátých let. V. Měřička obdržel poté od svob. pána von Hammera náprsní dekoraci Mezinárodního záslužného kříže OSLJ.

Křivý charakter Evžena Chrousta se nezměnil a následně po převratu vyplynul ze dvou dopisů, které se v archivu Jana Floriana rovněž zachovaly. První z nich, vtíravě přátelský, je datován 10. 8. 1998. V něm E. Chroust děkuje po 40 letech Janu Florianovi, nebo snad Josefu Florianovi, za obraz sv. Lazara, který mu v roce 1958 muž s příjmením Florian měl přivést do Prahy. Žádá, zda se nedochovala v držení rodiny Florianových nějaká korespondence s Jiřím Suchánkem či jinými členy řádu. (Tento dotaz byl pravděpodobně reflexí strachu z možného prozrazení Chroustovy role v procesu). Dále se táže na řádový prsten, který zřejmě někteří členové řádu nosili. Zmiňuje se též o zabavení všech svých dekorací v únoru 1959, kdy byl zatčen. Po vynesení rozsudku jeho kolekce dekorací údajně propadla státu. E. Chroust nabízí v dopise Janu Florianovi, o kterém ví, že při rytířském pasování převzal kříž po dr. Jaroslavu Durychovi, výměnou za tento historický kříž z I. republiky současný exemplář a pár dalších dekorací. Historický kříž pak prý chce dát svému vnukovi do sbírky.

Druhý dopis Evžena Chrousta je odeslán z Prahy 25. ledna 2004. Kromě jiného se v něm pisatel zmiňuje o svém přijetí do řádu dne 17. prosince 1947, kdy *“... byli též přijati dr. Jaroslav Durych, dr. Jiří Suchánek, dr. Zenger, gen. NG Karel Kříž, dr. Slunéčko atd.”* S dojetím píše o *“svém příteli a kamarádovi Karlu Schwarzenbergovi, který mu vlastní rukou dekoraci připínal”*. Vroucně znovu prosí Jana Floriana, aby mu svou dekoraci (po J. Durychovi) vyměnil za exemplář z roku 1989 a několik dalších lazariánských dekorací. Pak následuje věta, nad kterou se zvedá žaludek a která odkrývá pravý charakter Evžena Chrousta: *“... Kdybyste mi přes tuto nabídku přece jen nebyl ochoten Vaši dekoraci vyměnit, snad by Vás k tomu mohla přimět skutečnost, že bych rád zapomněl na to, že jste to byl Vy, nebo Váš bratr,*

který byl na mě nasazen jako konfident Státní bezpečnosti, jak mi to při mé osobní návštěvě v archivu ministerstva vnitra v Pardubicích vnitro sdělilo. Věřím v kladné vyřízení mé žádosti k Vám, děkuji předem a přeji Vám hodně zdraví a štěstí. S bratrským pozdravem E. Chroust, rytíř komtur VŠRSvL.J.”

Toto píše člověk, který sám zradil a později figuroval na několika seznamech spolupracovníků StB. Jan Florian se nikdy se státní bezpečností nezapletl a na rozdíl od E. Chrousta zůstal jeho štít čistý.

Období normalizace po roce 1969 sice již nepřineslo tak tvrdou politickou persekuci jako léta padesátá, nicméně ani tehdy nebylo radno se hlásit k našemu Řádu. Ti, kteří se v té době stali jeho členy s vědomím rizika pro sebe i své rodiny, si zaslouží naše hluboké uznání.

Když se při příležitosti vernisáže výstavy o dopadu komunistické perzekuce na církve a řády v benediktinském klášteře v Rajhradě u Brna koncem 90. let minulého století sešli i

lazariáni, poprvé jsem se setkal s Janem Florianem. Tento skromný člověk v lazariánském plášti se s k nám s jistou dávkou ostychu připojil. Neznali jsme jej, o domácích členech řádu se vědělo pramálo a jejich ilegalita byla dokonalá. Seznámení bylo velmi srdečné. Od té doby jsme se s chev. Florianem ještě několikrát sešli. Ať již to bylo ve Staré Říši, v Brně či v Praze. Až do konce života se snažil Jan Florian prospět našemu Řádu, v posledních letech převzala pomyslnou štafetu po Janu Florianovi jeho manželka Karla. Její charitativní činnost v zahraničí (Svatá Země, La Saletta a další) dělá našemu Řádu dobré jméno. Jeden z posledních obrazů vytvořených chev. Janem Florianem je portrét našeho současného velkopřevora J. E. Jana J. hr. Dobrzenského z Dobrzenic.

Rytíř Jan Florian může být pro řadu z nás vzorem, svojí oddaností věci Řádu, svojí vírou v Boha, svojí pílí i skromností.

**chev. Ivan Koláčný
 velitel moravské komendy**

Pamětní medaile

K sedmdesátému výročí znovuobnovení našeho Řádu v českých zemích Karlem VI. ze Schwarzenbergu rozhodl velkopřevor J. E. Jan Dobrzenský za podpory Velké rady o vydání pamětní medaile.

Úkolu se úspěšně zhostil náš postulant ak. soch. André Vícha. Grafický návrh byl předložen k posouzení synovi prvního velkopřevora a dnešnímu ministru zahraničních věcí, který jej bez připomínek schválil a podpořil.

V současné době se medaile již vyrábí a je možné si ji předplatit, protože série je omezená počtem kusů. Pamětní medaile bude vyrobena ve třech číslovaných stupních: zlacená za 7000 Kč, stříbřená za 5000 Kč a bronzová za 3000 Kč. Smaragdově zelená sametová kazeta bude obsahovat medaili in natura a miniaturu, samozřejmě se stužkou a závěsem.

Nyní již je možné si medaili v daném stupni předplatit a další informace získat zasláním závazné objednávky na rehor@login.cz.

Atavis et Armis!

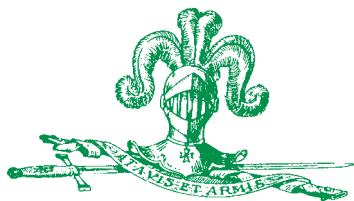

Petr J. Řehoř, KLJ, kapitulář OSLJ-B

FOTOGRAFIE Z HEJNIC

Narozeniny

Spolubratr Rev. Jaroslav Kratka, SChLJ, oslavuje své šedesáté narozeniny. Je pro nás ctí, že spolubratr Jaroslav, redaktor rádia Proglas a křesťanského televizního vysílání, je aktivním členem Českého velkopřevorství a přejeme mu do dalších let mnoho nespokojenosti se současným stavem věcí a ještě více elánu a odhodlání měnit věci k lepšímu.

Spolubratr Pavel Kavinek, SBLJ oslavuje 6. června své padesáté narozeniny. Přejeme mu do dalších let hodně zdraví a energie při zvelebování svého velkostatku.

Výročí svěcení

Náš spolubratr P. Mgr. Pavel Alois Porohnavec, ChLJ, administrátor v Lysé nad Labem, oslavuje 21. června 2007 desáté výročí kněžského svěcení. Členové našeho velkopřevorství se připojují k ostatním gratulantům s modlitbou.

Csr. Viktoría Majchráková, SLJ úspěšně dokončila studia zpěvu na JAMU v Brně a po složení státních závěrečných zkoušek a obhajobě diplomové práce získala akademický titul bakaláře. Do dalších let přejeme úspěšné působení na uměleckém poli!

Investitura Slovenského velkopřevorství

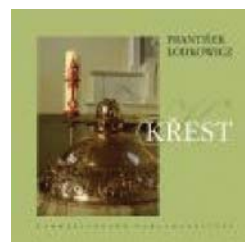
V neděli 6. května 2007 se řádová delegace zúčastnila investitury a slavnostního setkání členů Slovenského velkopřevorství v Bratislavě. Investitura se konala ve františkánském kostele v centru města, poté následovalo setkání a společný oběd v semináři. Krásné setkání bylo završeno společnou prohlídkou katedrály sv. Štěpána a její pokladnice s chrámovými poklady převážně ze 17. a 18. století. Členové delegace Českého velkopřevorství tak měli znovu možnost setkat se se slovenskými přáteli a zároveň navázat nové kontakty.

Nová kniha od J. E. Františka bisk. Lobkowicze

Mezi aktuálními novinkami Karmelitánského nakladatelství se objevila publikace, jejímž autorem je náš duchovní převor, biskup František Lobkowicz. "Křest" je název útlé knížky, která patří do nové dárkové série věnované svátostem.

Otec biskup seznamuje čtenáře se základními informacemi o svátosti křtu. V první části hovoří k rodičům, prarodičům a kmotrům, kteří se rozhodli pokřtít malé dítě. V druhé části se věnuje tématu křtu dospělých. Publikace s názvem "Křest" vyšla na začátku Svatého týdne společně s dalšími tituly, které rozebírají svátosti. Olomoucký arcibiskup Jan Grabner se věnoval tématu svátosti manželství, brněnský biskup Vojtěch Cikrle píše o eucharistii a světící biskup olomoucký Josef Hrdlička o svátosti biřmování.

- Příspěvky do dalšího čísla Reunionu zasílejte na e-mailovou adresu reunion.cvp@seznam.cz
- Uzávěrka dalšího čísla je 10. 10. 2007.

REUNION ČESKÝCH RYTÍŘŮ ŘÁDU SV. LAZARA JERUZALÉMSKÉHO

Vydává České Velkopřevorství Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, Karlova 28, Praha 1
www.oslj.org, www.oslj.cz – kontakt: cvp.rslj@seznam.cz

Šéfredaktor: Viktor P. Sušický. Grafická úprava: Reklamní a polygrafické studio Sušický. Tisk: Agentura Hoza Q.

ISSN 1214-7443